

ništvo, da izkusi o svojem času pridobiti zadosti iztiskov te knjige, bodisi v dar, bodisi na prodajo, ali v zameno s tretjim natiskom

Na predlog g. *dr. Jerneja Zupanca* se dosedanji predsednik g. prof. *Jožef Marn* zopet izvoli za predsednika; takisto se po nasvetu g. Marna potrdijo vsi dosedanji upravitelji; samó na mesto bivšega blagajnika, ki se je odpovedal zaradi bolehnosti, stopi naj g. *dr. Jožef Starč*. Ta nasvet se soglasno vzprejme. — Novoizvoljeni blagajnik je prevzel 10. dné t. m. društveno blagajnico, kar bodi o tej priliki iz nova povedano članom, poverjenikom društvenim in sploh občinstvu slovenskemu zaradi nakaznic, denarnih pisem i. t. d., katera naj se blagovolé odslej njemu pošiljati. — Po nasvetu g. *dr. J. Zupanca* se pošlji g. Robiču za trud, katerega je imel z „Matico“ kot blagajnik in hišni upravitelj, iz odbora pismena zahvala. — Na poziv predsednikov poročajo še zapisnikar, urednik „Letopisa“ in korektor Vrhovčeve knjige o tiskanji letošnjih društvenih knjig; upati je, da izidejo o pravem času. — Za letos je plačalo 1024 letnikov; od poslednje seje (dné 15. malega travna) je pristopilo društvu iz nova 67 letnikov. — Kužnica se je v tej dōbi pomnožila za 64 knjig, zvezkov in časopisov.

Upravišstvo »Maticе Slovenske« za dōbo 1891./92. se je v seji dné 8. m. m. osnovalo takó-le: Predsednik: *Jožef Marn*; I. podpredsednik: *Fr. Levce*; II. podpredsednik: *Peter Grasselli*; blagajnik in hišni upravitelj: *dr. Jožef Starč*; pregledovalec društvenih računov: *dr. Jernej Zupaneč*; ključarja: *Anton Kržič* in *Andrej Praprotnik*; overovatelja sejnih zapisnikov: *Anton Bartel* in *Simon Rutar*; pravni zastopnik: *dr. Ivan Tavčar*. Gospodarski odsek: *dr. Hinko Dolenc*, *Peter Grasselli*, *dr. Anton Jarc*, *dr. Jožef Starč*, *dr. Ivan Tavčar* in *Ivan Vilhar*. Književni odsek: *Anton Bartel*, *Anton Koblar*, *Anton Kržič*, *dr. Jožef Lesar*, *Fr. Levce*, *Maks Pleteršnik*, *dr. Lavrencij Požar*, *Simon Rutar*, *Ivan Šubic*, *Ivan Tomžič*, *Fr. Wiesthaler*, *Anton Zupančič* in *Vilibald Zupančič*.

Bleiweisova slavnost v Ljubljani, katero je priredilo „Pisateljsko podporno društvo“, združeno s čitalnico ljubljansko, „Sokolom“ ljubljanskim in pevskim društvom „Slavec“, vršila se je dné 12. m. m. po vzporedu, kakeršnega smo že priobčili. Ko so prišla razna društva na slavnostni prostor Pred škofijo, kjer se je zbralo obilo občinstva, zapel je „Slavec“ kantato dr. B. Ipavca, zloženo na čast dr. Bleiweisu, in potem je nastopil notar g. *Juka Svetec* ter v dovršenem govoru slavil spomin vélikega pokojnika. Omenjal je, koliko dobrega je prišlo národu slovenskemu iz te hiše, v kateri je delal dr. Bleiweis malone štirideset let; koliko je storil záuj kot pisatelj, urednik in kot vodja v borbi za národne pravice. Bleiweis je, kakor njega dni Vodnik, vsestranski poučeval naš národ in zajedno širil národno zavest in ljubezen do máterinega jezika med vse stanovce. Zbiral je okolo sebe vse rodoljube, kateri so hoteli in mogli kaj delati za národ. Takó so bile napósled „Novice“ pravo središče vsemu književnemu delovanju našemu; Bleiweis nam je ustanovil književni jezik, takó da smo dandanes vsaj v duševnem oziru jeden národ. Bleiweis je bil trden steber, na katerega se je opiralo vse naše národno teženje. Črnili so ga, ali v hudih časih se je venderle vse zaupno oziralo náuj, in ta hiša bi mogla povedati, kakó odlična gospōda je zahajala k Bleiweisu, prošč ga, naj pomaga vnemati národ za brambo države. Za svoje zasluge je bil tudi odlikovan na najvišjem mestu, národ pa ga je sploh imenoval očeta svojega. Ta hiša je bila priča, kakó srčno ga je ljubilo vse Slovenstvo: prvič ob njega sedemdesetletnici in drugič, ko ga je nepregledna množica spremljala k večnemu počitku. „Danes pá smo se zbrali, da odkrijemo vzdano spominsko ploščo v trajni spomin, da je ta hiša dušno združeni Sloveniji očeta hiša in v vidno, tudi poznim potomcem sveto znamenje naše neminljive hvaležnosti do vzornega, po delih svojih neumrsega rodoljuba. Odgrni se torej zavesa, mi pa